

N:o 21.

Ank. till Riksd. kansli den 10 februari 1903 kl. 4 f. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter skomakaren Claes Otto Andersson från Motala.

(I. A.)

Uti en till Riksdagen aflåten proposition af den 19 december 1902 (n:o 23) har Kungl. Maj:t meddelat följande:

»Skomakaren Claes Otto Andersson från Motala afled den 11 mars 1899 utan att efterlämna andra sterbhusdelägare än sin hustru Eva Alida Andersson, född Gren, och utan att hafva genom testamente förordnat om sin kvarlåtenskap. I instrumentet öfver den efter den afidne förrättade bouppteckning upptogos tillgångarna i boet till ett värde af 248 kronor 75 öre och skulderna till ett belopp af 99 kronor 52 öre, hvadan boets behållning utgjorde 149 kronor 23 öre.

Sedan kammaradvokatfiskalsämbetet erhållit meddelande, att någon arfvinge icke inom laga tid anmält sig till öfvertagande af den till ett värde enligt bouppteckningen af 74 kronor 61 öre uppgående kvarlåtenskapen efter mannen Andersson, gjorde bemälda ämbete å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar anspråk å samma kvarlåtenskap såsom danaarf och anhöll hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Östergötlands län om åtgärders vidtagande i syfte att bodelning efter den afidne blefve i behörig ordning förrättad och att vederbörande därefter affordrades det

belopp, som enligt bodelningsinstrumentet skulle tillfalla kronan såsom danaarf. Med anledning häraf lät Kungl. Maj:ts befallningshafvande öfver kammaradvokatfiskalsämbetets förberörda framställning den 21 oktober 1901 höra hustru Andersson inför magistraten i Norrköping, där hon då bodde, och sedan därvid blifvit upplyst, att hustru Andersson, som omhändertagit boet och med dess tillgångar betalt boets skulder äfvensom utgifvit en del lösören i vederlag för åt boet utfördt arbete, hade för afsikt att under samma oktober månad afflytta till annan ort inom ofvannämnda län och dit medföra återstoden af boets egendom, förständigade magistraten henne att, intill dess frågan om danaarfsanspråket blifvit slutligen afgjord, icke förskingra det återstående af boets tillgångar.

Nu har i en till Kungl. Maj:t den 23 december 1901 ingifven skrift hustru Andersson i underdånighet anhållit, att kronans rätt till ifrågavarande danaarf måtte till sökandens förmån efterskänkas, till stöd för hvilken ansökning anförts, att, som sökandens man under en längre tid före sin död till följd af sjuklighet varit urståndsatt att bidraga till makarnes uppehälle, sökanden måst genom sitt arbete anskaffa hvad som för makarnes nödtorftiga uppehälle erfordrats; att sökanden dels för gäldande af boets skulder nödgats, i saknad af kontanta medel, försälja en del af löseegendomen, hvarigenom samtliga skulder blifvit godtgjorda, dels ock måst öfverlämna en del lösören såsom ersättning för åtskilliga för boets räkning verkställda erforderliga arbeten; att boets tillgångar härigenom så medtagits, att hvad som återstode icke vore mera än som för sökanden oundgängligen behöfdes; samt att det sålunda skulle för sökanden kännas synnerligen svårt och tryckande, om sökanden skulle nödgas att lämna något ifrån sig af sina små tillhörigheter.

I anledning af berörda ansökning har infordradt underdånigt utlåtande afgifvits af Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Östergötlands län, som därvid öfverlämnat yttrande från magistraten i Motala, däri magistraten i anseende till de ömmande omständigheter, som af sökanden anförts och hvilka vid af magistraten anställda efterforskningar vunnit bekräftelse, hemställt, att ansökningen måtte vinna nådigt afseende, och har Kungl. Maj:ts befallningshafvande förmålt sig för egen del, med afseende å de i ansökningen anförda, af magistraten vitsordade skäl, icke hafva något att erinra mot bifall till ansökningen.

Kammaradvokatfiskalsämbetet, som jämväl blifvit öfver ansökningen hört, har i underdånigt utlåtande, jämte meddelande att ämbetet i afvaktan på utgången af sökandens förevarande framställning låtit anstå

med att å kronans vägnar påkalla verkställande af bodelning och vidtagande af andra åtgärder mot sökanden, tillika, med afseende å såväl hvad i handlingarna blifvit upplyst angående sökandens lefnadsförhållanden som ock hvad Kungl. Maj:ts befallningshafvande i ärendet yttrat, hemställt om aflåtande af nådig proposition till Riksdagen i det af sökanden angifna syfte.»

Med afseende å hvad i ärendet sålunda förekommit har Kungl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel måtte efterskänkas till förmån för enkan Eva Alida Andersson, född Gren.

Statsutskottet, till hvars förberedande behandling denna proposition blifvit hänvisad, har icke haft något att erinra mot hvad Kungl. Maj:t uti ifrågavarande hänseende föreslagit, hvadan utskottet hemställer,

att Kungl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 10 februari 1903.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
